

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 3. Secundo suum in Christum iustificare conatisunt facinus coram oculis totius vniuersi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

meretricibus, quas iuenerunt & probarunt omnis impudicitiae in civitate, & libidinis auctores esse primarias? Hoc Christus suis in contumelijs zgruis accepit, quod duobus medijs latronibus in cruce suspenderetur, eorum numero vero ut omnium primicerius adscriptus. Hoc est quod ipse tam graviter appendit, quando iam horum post coenam ingressus praedicans Apostolis passionem suam, ait, quod eo usque opprobrium suum cresceret & ignominia: *Dico vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquus de peccatis est.* Haec verba de Christo praedixit Isaias. Quid hoc Domine: an forsitan alia tormenta transiisti & iniurias, ut tantum proponas, & dicas hoc esse tibi adhuc tolerandum? Nondum opprobrium ingressus est pelagus, de quibus ait Propheta: *Saturabitur opprobrijs:* & quasi iam omnia pertulisses ais: *Adhuc hoc quod scriptum est, restat implendum, ut inter latrones suspensus medius, ut latro sum estimandus?* An forte dicere possumus hoc solum de te Prophetas scripsisse, a te tolerandum? Optime dixit hoc etenim ultimum est, ad quod ascendit eius ignominia, nulla gravior, nulla mollior, quam morti inter latrones, & latronem haberi, nec simpliciter latronem, sed eorum antesignanum ducemque flagitiosissimum.

§. 3. Secundo suum in Christum iustificare conati sunt facinus coram oculis totius universi.

Serm. de Passio.

Secundam profero Iudaeorum in hoc intentionem, suam nimirum huius facinoris coram populo totoque mundo iustificationem. Hoc omni studio Iudaei semper curarunt, ne merita causa Christi agerentur: nouerant enim quod si illa ad trutinam probe reuocarentur, nedum nihil inueniretur, ratione cuius reus esset mortis sed insuper nullia, pro quibus summam ab omnibus mereretur laudem, honorem & obsequium, ut auctor vitae primarius, quinimo illi ipsi in concilio suo, quando eum mortedamnare constituerant diligenter inquirentes, quid in medium producerent illi ut malum aut peccatum imponendum, nihil inuenerunt aliud praeter diuina quaedam signa, quibus in eum totus mundus credere, eumque sequi tenebatur.

Ioan. 11. #7.

Hic homo multa signa facit etc. Hinc cum eum tota nocte in suo tribunali victum tenuissent, pluresque testes suppositiuos in eum produxissent, illi ipsi repererunt, quod Christo nec in vno quidem verbo se defendente, ipsi teli credentes esse probarentur, atque adeo iustificantes, ut nemine eorum respondente testimonio, sibi ipsi manifeste contradicerent. *Quo modo falsi testes accessissent: non erant tamen verita ipsi mona eorum.* Duo nec in vno sibi concordabant, sed quod vnus testabatur sic esse, negabat alter, diuina sic cuncta dispoecate sapientia, ut contra Christum processum sequente institueret iudicium, sed nec cum testibus falsis corruptis, & suppositis, sicut alia, ut possent superbi illi Gigantes caelum versus turrim erigere, quod praetendebant. Dum linguas eorum confudit, qui summo studiatu nauaque opus illud moliebantur at detraxerunt, vna non conueniret alteri sic ut nihil solent, nihil constans in opere suo & fabrica potest erigere.

Ideoque (inquit D. Leo) cum illi iam facti mo mane Christum Saluatorem ad tribunal teperent Pilati Praefidis, tanto eum strepitu produxerunt, tot vinculis constrictum, tot verbis contusum, tot spurijs sodatum, ut vix ex solo conspectu sibi iudicaret factis & mendacibusque persuaderet, hominem tali modo exceptum, tanto tumultu, tot ignominia, sicut defectum, esse non posse nisi mortalium omnium nequissimum & omnigena mortis reum quem nulla alia, facta criminum inquisitione mortem damnet. Porro sicut ad causam diuinae iudicationem, hanc expediebat examinare, disposuit diuina eius sapientia, ut Iudex ad illam fam inquireret: *Quam acens facinorem asserit uerfus hominem hunc?* Ex qua Praefidis investigatione tantam sibi iniuri censuerunt tantam, ut exandescerent respondente: *Si non esset hic malefactor, non tibi iustitissimum eum.* & Valsumus scientia, & conscientia Spectabiles, nec eam habemus ita vilem & caueatam, ut de nobis praesumi possit, alique a nobis offendam ad condemnationem, nisi multorum reum flagitiorum, quem sua ad necem postula iniquitas, licet autem hoc dixerint, tunc hoc grauissimè acceperunt, quod instrua de Christi vita inquisitione, nihil ex parte Christi morte dignum inueniretur. Eadem non cogitatione postquam a Pilato Christi condemnationem extorsiant, ipso licet expresse ac publico protestante nullam in eo se mortis inuenire rationem, quem ad hoc eorum Caesaris ad regnum accedere iudicant dare satisfactionem tantae populorum multitudini, quae ea tempore illa

rosilem innoxerit: cor fluxerat ad Pasche
solemnitatem, qui omnes mortis Christi in-
stam inquirere rationem, de quam hono-
rica percipiant, quam si vellent investigare,
non toleranda eorum cunctis malis innoxerit:
et autem hæc non fuerit inquisitio, de-
creverunt eum medium ducere ad mortem in-
ter duos sceleratissimos latrones: quatenus ta-
libus eum videntes socijs medium rap unque
ad crucem, non esset, qui non crederet, eisdem
morte dignissimum. *Ducebantur eum eo duo a-
lii nequissimi: quasi tertius eorum, scelerumque
particeps, imo dux & antesignanus.*

Qui talium conatur numerum distrahere, non
illum solum proponit, alioquin in particulari
adventuratur, & ad eorum inspicere, vel la-
psum inieceretur, quo sonus exploraretur, sed
alij veris inter miscet ut illis pectus oculus, fal-
sum ut illis comparem accipiat. Ita Redemp-
torem nostrum duobus medium interponunt
latronibus, ut qualibet parte oculi conspiciantur
semper obiectum recurrat latronum, & eum
inspiciunt in eorum medio & eodem schemate no-
tarum ad eum de illo ac socijs eius ferant iudici-
um, in medio eorum (inquit D. Chry.) ut suspi-
ciantur eorum fuerit particeps. Si duos Francos vi-
deris, qui alium medium ducant, eodem fran-
co. cito habito iudicium, ut indubium erit tibi, me-
dium extremis esse æqualem. Si duos videris
Celticos ut tales agnitos transiunt, quos a-
liis medijs comitatur simili vestimento deco-
ratus clericali, quem honore videntur officere,
non aliud tibi occurrit, quam & ipsum esse
clericum, imo vtiquire digniorem.

§. 4. Tercio: nisi solum Christum scomatibus
& opprobrijs affligere, post tot illas vulne-
ras: sicut Iob contigit & Tobia.

7. Ceterum tertio, & quod amplius intende-
re Ministri Satanæ ab eo instigari, ut
notat D. Thom. citans D. Chrylof. hoc
erat, ut Christum irrisoribus torquerent & di-
derunt, credo D. Chrylostomo, tristioribus afflictum e-
re, aut gravi deiectione infirmitate, vel
ad eum in perna cruciatum, quam eum conuulsijs & ep-
robus exulcerati. Cum quis se bene habet,
vix sunt toleranda, quanto minus dum aduer-
sa premunt valentine. Ita (inquit) perspi-
cuum est, quod quis lethalis preiudicium infirmitate.
[Hieron. Bapt. de Langua 19.]

etiam amicorum verbis licet consolatoris, læ-
datur & frigeat. Similitudinem adduco ex
D. Chryl. sto. *Qua maxime acerbis vulnera, Dialectica
nec leuem quidem motum iocundum ferunt, sic & vix tol-
erantibus perturbatis ad omnia insignant, quous sunt tole-
que verbo & mo detur & offenditur.* Hinc elicit rati,
inter alia hoc seivus Davidem (scandisse, quod
profusã facie filii sui refractari, Abilons,
& Hierosolymis coactus excedere, obuium
habuerit abiectissimum scutram Semel, à quo
non tolerandis impetebatur opprobrijs, hu-
mani sanguinis argitur effusus, vir diabolo con-
federatus, iniustus regni possessor, & inua-
sor alieni: quantum eum semper molesta sint
audire conuicia: porro quando ea imprope-
rantur occasione, qua quis abiecto languet a-
nimo, sui præ more vix compos, vulnere
cor transfodiunt acerbissimo quocirca Dau-
dis quidem lenientia tali casu integram seruire
participiam, opus foret maxime heroicum &
idoneum, quo diuinam per hoc impetraret ef-
ficaciter misericordiam. Censet autem D.
Chrylof. Davidem maiori dignum admira-
tione, dum tali casu infractus sustinet oppro-
brium, quam dum Saulem, & proprium fi-
lium patitur sibi refractarios, & cetera perficit,
quæ de ipso narrantur insignia.

Hoc igitur modo conatus est diabolus Chri-
stum affligere: si vulneribus inficulis, penisque
conuicia superadderet & opprobria: unde post-
quam eum iam crucifixerat, ut sic nihil iam
amplius quidquam illi molestiæ inferri posse
videretur, ad hoc Iudæos acutus excitauit, ut
scomatibus illum impeterent & irrisoribus,
ea quæ fecerat bona opera exhibilantes: *Alios Psal. 68
saluos fecit, scriptum non potest saluum fieri: 27.*

quod Christum quam maxime exercebatur, &
idecirco in particulari de illo per D. vii pijs de-
ponit querimonias: cum enim dixisset: *De-
derunt in escam meam s. i. & in sili meam potauerunt
me aceto: &c.* adiungit: *Et super dolorem vulne-
rum meorum addiderunt.* Inhumanæ eorum
non suffiebat scruis: vulneribus ne confige-
re, dolentibus penisque exulcerare, insuper
& lingua maledica, & irrisoria cor meum ir-
sitarunt, quod idem erat, ac si vulnerati pla-
gæ sale & aceto perficerentur. Cum aurem
diabolus non ignoraret per hoc Christo vehe-
mentissimum se allaturum tormentum toto stu-
dium conamini & præoccare aliquem, qui hoc
officio conuiciandi summa susgeretur efficacia
sibi persuadens quod Christus iam in cruce ex-
altatus blasphemias non audiret eorum qui de-
olium

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN